

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7707/2021
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ оба из ..., које заступа Душан Михајловић адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ЈП „Србија шуме“, кога заступа Милоје Цветић адвокат из ... и ВВ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ЈП „Србија шуме“ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1906/21 од 27.07.2021. године, на седници одржаној 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ЈП „Србија шуме“ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1906/21 од 27.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЈП „Србија шуме“ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1906/21 од 27.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 373/2019 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужиоци сувласници са по $\frac{1}{2}$ на деловима катастарских парцела, по култури шума V класе, у К.О. ..., и то дела: к.п. .. у површини од 46,83а, који сада носи привремену ознаку .. и к.п. .. у површини од 29,51а, који сада носи привремену катастарску ознаку .. и одређено да су тужени дужни да дозволе укњижбу овог права тужилаца код надлежне службе за катастар непокретности. О трошковима поступка одлучено је тако што су обавезани тужени као солидарни дужници да исплате тужиоцима као солидарним повериоцима износе од: 105.150,00 динара – тужени Република Србија и ЈП „Србија шуме“ (став други изреке) и 64.150,00 динара – сви тужени (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1906/21 од 27.07.2021. године одбијене су жалбе тужених ЈП „Србија шуме“ и ВВ и потврђена пресуда Основног суда у Рашкој П 373/2019 од 03.02.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ЈП „Србија шуме“ благовремено је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је утврђење права својине тужилаца - синова и законских наследника са по $\frac{1}{2}$ сада пок. ГГ, правног следбеника свих осталих наследника из решења Среског суда у Рашкој О

308/56 од 27.12.1956. године, и то својих: мајке ДД (по основу уговора о доживотном издржавању од 22.12.1983. године), сестре ЂЂ, рођене ... (по основу у целости извршеног писаног уговора о поклону од 01.06.1970. године) и тетке ЕЕ (по основу у целости извршеног уговора од 24.03.1967. године којим му је продала свој сувласнички удео по означеном решењу од 1956. године, о чему је сачињена признаница). У образложењу побијане пресуде наведено је да је правноснажном пресудом Општинског суда у Рашкој П 285/64 од 06.10.1964. године (потврђеном пресудом Окружног суда у Краљеву Гж 48/65 од 26.01.1965. године) утврђено према шумској газдинству из Рашке да су отац тужилаца и његови означени правни претходници (мајка, сестра и тетка) сувласници буковог забрана на месту званом „ЖЖ“ к.п. .. III класе у површини од 10.04,00 h који се мери и граничи: северно 95 m до 33 источно 120 m до 33, јужно 95 m до ИИ и западно 130 m до ЈЈ, да су тужиоци, односно њихови правни претходници, одувек држали и користили буков забран на поменутом месту, да се димензије означене у пресуди од 1964. године не могу узети као релевантне због стрмог терена, те да је због тога вештачењем морала бити извршена редукација дужине и површина делова предметних парцела. Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева не одступа од досадашњег тумачења и примене материјалног права на утврђено чињенично стање, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужени ЈП „Србија шуме“ својом ревизијом указује на чињенична и правна питања конкретног спора (којима су се нижестепени судови детаљно изјаснили у образложењима донетих пресуда) и не доставља доказе о постојању различитих судских одлука у чињеничној и правној ситуацији сличној оној каква је у конкретном случају и о супротном пресуђењу судова о захтеву као што је конкретан, чиме би поткрепио своје уопштене тврдње о постојању неуједначених пресуда.

С обзиром да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или новог тумачења права, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије и у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је и у смислу те законске одредбе ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Пошто је парнични поступак у овом спору покренут тужбом од 20.11.2017. године у којој је као вредност предмета спора означен износ од 130.000,00 динара, који није мењан до окончања првостепеног поступка, а који не прелази износ од 40.0000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије изјављена ревизија је недозвољена, па је одбачена ставом другим изреке овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић